

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Milana Lipovského a sudcov JUDr. Jána Mihala a JUDr. Jany Serbovej v konaní **o európskom zatýkacom rozkaze na Š. M.** prerokoval na neverejnom zasadnutí 20. mája 2009 v Bratislave sťažnosť Š. M. proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici zo 16. apríla 2009, sp. zn. 2 Ntc 4/2009 a rozhodol

t a k t o :

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. sťažnosť Š. M. **sa z a m i e t a.**

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Banskej Bystrici uznesením zo 16. apríla 2009, sp. zn. 2 Ntc 4/2009, podľa § 17 ods. 1, s poukazom na ustanovenie § 4 ods. 8 zákona č. 403/2004 Z. z. o európskom zatýkacom rozkaze, v znení neskorších predpisov, zobral do väzby Š. M..

Začiatok plynutia väzby stanovil na deň 14. apríla 2009 o 9.30 hod. a rozhodol, že väzba sa bude vykonávať v Ústave na výkon väzby v Banskej Bystrici.

Proti tomuto uzneseniu zahlásil do zápisnice o výsluchu, po porade s obhajkyňou, sťažnosť Š. M. (č. l. 24). Sťažnosť do dňa rozhodnutia sťažnostného súdu bližšie písomne nezdôvodnil. Zo záverečného návrhu obhajkyne však vyplýva, že sa domáha odmietnutia vykonania európskeho zatýkacieho rozkazu najmä preto, že súd v čase rozhodovania o väzbe nemal k dispozícii originál európskeho zatýkacieho rozkazu, nie je v ňom uvedené, čo bolo podkladom pre vydanie európskeho zatýkacieho rozkazu a z opisu skutku vo vzťahu ku Š. M. nie je jasná miera jeho konania.

Na základe sťažnosti, ktorá bola podaná v zákonnej lehote a oprávnenou osobou, sťažnostný súd podľa § 192 ods. 1 Tr. por. preskúmal správnosť výrokov napadnutého

uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť ako i konanie predchádzajúce týmto výrokom napadnutého uznesenia a dospel k záveru, že podaná sťažnosť nie je dôvodná.

Najvyšší súd Slovenskej republiky primárne zistil, že o návrhu prokurátora Krajskej prokuratúry v Banskej Bystrici z 15 apríla 2009, sp. zn. 2Kpt /23/2009, rozhodoval miestne príslušný súd (§ 17 ods. 2), keďže Š. M. bol zadržaný v Krupine, teda v obvode Krajského súdu v Banskej Bystrici.

Rozhodol v zákonnej lehote, do 48 hodín od dodania zadržanej osoby (§ 17 ods. 1). Š. M. bol zadržaný 14. apríla 2009 o 9.30 hod., návrh prokurátora na jeho vzatie do väzby bol súdu daný 15. apríla 2009 o 10.00 hod. a súd rozhodol 16. apríla 2009 o 12.00 hod.

Možno teda konštatovať, že formálne podmienky pre rozhodnutie o podanom návrhu boli splnené.

Podľa § 17 ods. 1 predseda senátu krajského súdu rozhodne do 48 hodín od dodania zadržanej osoby o návrhu prokurátora na jej vzatie do väzby. Ak súd postupuje podľa § 4 ods. 8, predseda senátu zadržanú osobu vezme do väzby; dôvodmi väzby podľa osobitného zákona pritom nie je viazaný. Ak súd nepostupuje podľa § 4 ods. 8, predseda senátu zadržanú osobu vezme do väzby, ak sú konkrétne skutočnosti, ktoré odôvodňujú obavu, že zadržaná osoba ujde, alebo sa bude skrývať, aby sa tak vyhla trestnému stíhaniu alebo výkonu trestu alebo ochranného opatrenia.

V posudzovanom prípade krajský súd správne ustálil, že je potrebné postupovať podľa § 4 ods. 8 zák. č. 403 Z. z. v znení neskorších predpisov, keďže skutok uvedený v európskom zatýkacom rozkaze, ktorý bol vydaný Mestským súdom Kőszeg v Maďarskej republike 24. novembra 2006, sp. zn. Bk.69/2006/2, spĺňa podmienky tohto ustanovenia v bode 3/. Z uvedeného je nepochybné, že súd pri rozhodovaní o väzbe Š. M. nebol viazaný dôvodmi väzby podľa osobitného zákona (§ 71 ods. 1 Tr. por.) a v jeho prípade je väzba obligatórna.

K obhajobnej námietke, že súd v čase rozhodovania o väzbe nemal k dispozícii originál európskeho zatýkacieho rozkazu, treba pripomenúť, že túto situáciu rieši ustanovenie § 17 ods. 4 zák. č. 403/2004 Z. z. v znení neskorších predpisov. Originál európskeho

zatýkacieho rozkazu na Š. M. bol Ministerstvom spravodlivosti Maďarskej republiky doručený Krajskej prokuratúre v Banskej Bystrici 20. apríla 2009, teda v zákonnej lehote (č. 1. 33).

Vo vzťahu k námietke obhajoby, že v zatýkacom rozkaze nie je uvedené rozhodnutie, ktoré bolo podkladom pre jeho vydanie, aj sťažnostný súd odkazuje na skutočnosť, že Slovenská republika akceptuje, ak v európskom zatýkacom rozkaze nie je uvedené rozhodnutie justičného orgánu dožadujúcej strany, ktoré je podkladom pre vydanie európskeho zatýkacieho rozkazu, ale sa odkazuje na samotný európsky zatýkací rozkaz, ktorý má na území Maďarskej republiky účinok národného zatýkacieho rozkazu.

Výrok o započítaní väzby zodpovedá zákonu. Začiatok plynutia väzby bol ustálený na čas, kedy bol Š. M. zadržaný podľa § 15 zák. č. 403/2004 Z. z. v znení neskorších predpisov, teda kedy bola obmedzená jeho osobná sloboda.

Najvyšší súd Slovenskej republiky nezistil dôvod pre zmenu prvostupňového uznesenia, preto sťažnosť Š. M. postupom podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. zamietol.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná

V Bratislave 20. mája 2009

JUDr. Milan L i p o v s k ý , v. r.
predseda senátu

Vypracovala: JUDr. Jana Serbová

Za správnosť vyhotovenia: Anna Halászová